

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz ustawy o systemie informacji oświatowej</p> <p>Ministerstwo wiodące</p> <p>Ministerstwo Edukacji Narodowej</p> <p>Ministerstwo współpracujące</p> <p>Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Katarzyna Lubnauer – sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej</p> <p>Dariusz Standerski – sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Tomasz Kulasa – Dyrektor Departamentu Innowacji i Rozwoju w Ministerstwie Edukacji Narodowej tel. 538 818 140 e-mail: tomasz.kulasa@men.gov.pl</p> <p>Monika Małowiecka – Zastępca Dyrektora Departamentu Transformacji Cyfrowej w Ministerstwie Cyfryzacji e-mail: monika.malowiecka3@cyfra.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia:</p> <p>11.06.2026 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Inne</p> <p>Uchwała Nr 98 Rady Ministrów z dnia 12 września 2024 r. w sprawie przyjęcia polityki publicznej pod nazwą „Polityka Cyfrowej Transformacji Edukacji” (M.P. poz. 812)</p> <p>Nr w wykazie prac</p> <p>UPRO9</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy ma na celu utworzenie i wdrożenie systemu teleinformatycznego, wspierającego prowadzenie przez szkoły dokumentacji przebiegu nauczania oraz działalności wychowawczej i opiekuńczej, zawierającego usługę dziennika lekcyjnego w postaci elektronicznej, o którym mowa w § 21 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 50), zwanego dalej „eDziennikiem”. Docelowo, w kolejnych latach, jest planowane wdrożenie analogicznej usługi w odniesieniu do innych dzienników, o których mowa w ww. rozporządzeniu, tj. dziennika zajęć przedszkola, dziennika zajęć w placówce, o której mowa w art. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, z późn. zm.), dziennika zajęć w świetlicy, dziennika indywidualnych zajęć, dziennika indywidualnego nauczania, dziennika innych zajęć, dziennika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, dziennika zajęć stałych, okresowych lub okazjonalnych w placówce wychowania pozaszkolnego, dziennika prowadzonego przez pedagoga, psychologa, logopedę, doradcę zawodowego, terapeutę pedagogicznego lub innego specjalistę zatrudnionego w przedszkolu, szkole lub placówce. Działanie wpisuje się w cele „Polityki Cyfrowej Transformacji Edukacji”, zgodnie z którymi konieczne jest zbudowanie w Polsce stabilnej cyfrowej szkoły z nowoczesnymi, użytecznymi i bezpiecznymi rozwiązaniami organizacyjnymi, metodycznymi i sprzętowymi.

„eDziennik” będzie centralnym rozwiązaniem, którego domeną będzie nie tylko jego pełna bezpłatność dla

użytkowników, ale też będzie narzędziem pozwalającym ujednoczyć formę prowadzenia elektronicznego dziennika lekcyjnego w publicznych i niepublicznych szkołach podstawowych, szkołach ponadpodstawowych i szkołach artystycznych, z wyjątkiem szkół policealnych i policealnych szkół artystycznych, które zdecydują się na skorzystanie z nowego rozwiązania oraz zwiększającym bezpieczeństwo i ochronę danych przetwarzanych w „eDzienniku”. W roku szkolnym 2026/2027 planuje się udostępnienie „eDziennika” w formie pilotażu wybranym publicznym i niepublicznym szkołom podstawowym (jeśli pozwolą na to warunki organizacyjne i techniczne, w pilotażu wezmą również udział wybrane szkoły artystyczne, prowadzące kształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej), a następnie począwszy od roku szkolnego 2027/2028 umożliwienie korzystania z usługi przez wszystkie publiczne i niepubliczne szkoły podstawowe, szkoły ponadpodstawowe i szkoły artystyczne, z wyłączeniem szkół policealnych i policealnych szkół artystycznych.

W roku szkolnym 2025/2026, według danych z systemu informacji oświatowej (stan na 31 grudnia 2025 r.), spośród publicznych szkół podstawowych i ponadpodstawowych, które uzupełniły informację o korzystaniu z dziennika elektronicznego (14 030) 97,06 % z nich korzysta z dzienników elektronicznych.

Obecnie przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji umożliwiają szkołom prowadzenie dzienników lekcyjnych także w postaci elektronicznej. Za zgodą organu prowadzącego szkołę, dzienniki te mogą być prowadzone wyłącznie w postaci elektronicznej. Wybór konkretnego dostawcy dziennika elektronicznego jest decyzją szkoły, a Ministerstwo Edukacji Narodowej nie narzuca konkretnego rozwiązania w tym zakresie.

Rynek dzienników elektronicznych jest aktualnie w pełni komercyjny (z wyraźną dominacją dwóch podmiotów), co rodzi dwa zasadnicze problemy w postaci komercjalizacji usług (opłaty ponoszone przez rodziców) oraz zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym wrażliwych (incydenty związane z nieuprawnionym dostępem do danych).

Potwierdzeniem powyższego są liczne sygnały, które otrzymało zarówno Ministerstwo Edukacji Narodowej, jak i Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wskazujące przede wszystkim na konieczność ponoszenia przez rodziców uczniów opłat za dostęp do pełnej wersji aplikacji mobilnych dzienników elektronicznych, a także zawierające informacje o reklamach, wyświetlanych na portalach i w aplikacjach części dostawców komercyjnych. W związku z powyższym Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za zasadne uznał wszczęcie postępowań wyjaśniających, w ramach których zbadano m.in. czy dwóch największych operatorów dzienników elektronicznych mogło dopuścić się praktyk naruszających chronionych prawem zbiorowych interesów konsumentów, o których mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714).

Przeprowadzona w toku postępowań wyjaśniających analiza wykazała, że poruszane przez użytkowników dzienników elektronicznych kwestie składają się na szerszy – systemowy problem dotyczący kanałów dostępności do ww. dzienników za pomocą przeglądarki internetowej i aplikacji mobilnej, rozbieżności między funkcjami dziennika udostępnianymi bezpłatnie za pośrednictwem ww. kanałów oraz odpłatności niektórych z tych funkcji w aplikacji mobilnej (np. modułu wiadomości lub usprawiedliwień nieobecności).

Za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w których są udostępniane dzienniki elektroniczne, są przekazywane nie tylko informacje o ocenach czy nieobecnościach ucznia, które wynikają z obowiązujących przepisów w zakresie danych zamieszczanych w dzienniku lekcyjnym, ale również – przez moduł komunikacyjny – komunikaty dotyczące bieżącej organizacji życia szkolnego, w tym o zmianach w rozkładzie dnia, zastępstwach, zachowaniu uczniów czy materiałach potrzebnych uczniowi do realizacji lekcji. Zatem rodzic zaangażowany w szkolne życie swojego dziecka potrzebuje zapewnienia bieżącego wglądu do pełnej wersji dziennika elektronicznego. To jednak często wiąże się z koniecznością ponoszenia dodatkowych opłat związanych z korzystaniem z aplikacji przeznaczonych na urządzenia mobilne, zwykle płatnych osobno za każdego z uczniów w gospodarstwie domowym, co stanowi dodatkowe obciążenie finansowe. Między funkcjami dziennika udostępnianymi za pośrednictwem stron internetowych oraz funkcjonalnościami

dedykowanych aplikacji zazwyczaj występują rozbieżności. Korzystając jedynie z wersji nieodpłatnych kanałów dostępu do dziennika elektronicznego, rodzic nie zawsze posiada dostęp do modułu komunikacyjnego, a więc nie jest powiadamiany o skierowanych do niego za pośrednictwem dziennika wiadomościach. Brak ten jest istotny z punktu widzenia rodziców ze względu na okoliczność, że w dzienniku są zamieszczane często informacje wymagające ich szybkiej reakcji, co zwykle nie jest możliwe w przypadku niewykupienia odpłatnego dostępu do konta. W konsekwencji rodzice, nie chcąc, aby ominęły ich ważne informacje dotyczące dziecka, zazwyczaj są zmuszeni wykupić płatne dostępy w ramach aplikacji mobilnej.

Podobną presję mogą odczuwać rodzice chcący korzystać z udostępnianej przez szkoły opcji zdalnego usprawiedliwiania nieobecności dzieci w szkole, ponieważ nie jest to możliwe w przypadku podstawowego, bezpłatnego, wariantu konta. Brak wykupienia płatnego dostępu do wszystkich funkcjonalności aplikacji wyklucza ich tym samym z możliwości korzystania w pełni z usług oferowanych przez szkołę, do której uczęszczają ich dzieci.

Zważyć też należy, że każdy projekt dotyczący danych osobowych jest szczególnie wrażliwy i wymaga dużej odpowiedzialności w jego wdrażaniu. Nieuprawniony dostęp do danych w komercyjnych dziennikach elektronicznych jest faktem, dlatego rozwiązanie centralne wymaga szczególnej troski i dobrych rozwiązań w sferze bezpieczeństwa cyfrowego i ochrony przetwarzanych danych. Z tego względu przewiduje się nie tylko pilotaż, ale też stopniowe wprowadzanie poszczególnych funkcjonalności (najpierw funkcjonalności dziennika lekcyjnego, następnie moduł komunikacyjny docelowo zaś jak wspomniano wyżej, wdrożenie kolejnych rodzajów dzienników w postaci elektronicznej). Istotą nowego, proponowanego rozwiązania będzie:

- 1) brak kosztów po stronie użytkownika;
- 2) dobre zabezpieczenie techniczne;
- 3) wzmocniona ochrona przetwarzanych danych;
- 4) wyeliminowanie nieuprawnionego dostępu;
- 5) alternatywność w odniesieniu do rozwiązań już istniejących (komercyjnych).

Wobec powyższego zasadne jest podjęcie prac o charakterze legislacyjnym i faktycznym mających na celu uregulowanie kwestii związanych z funkcjonalnościami dziennika elektronicznego udostępnianego zarówno przez stronę internetową, jak i aplikację mobilną, bowiem jest to forma z jakiej najczęściej korzystają użytkownicy dzienników elektronicznych.

Co istotne, przy projektowaniu nowych rozwiązań związanych z tworzeniem i wdrażaniem publicznego eDziennika, uwzględnione zostaną w nim nie tylko dane wynikające z rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji, ale również zostaną udostępnione bezpłatnie funkcjonalności, na jakich użytkownikom najbardziej zależało, a o których wspomniano w sygnałach kierowanych do Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, tj. powiadomienia, możliwość połączenia kont dzieci, możliwość usprawiedliwiania nieobecności czy wysyłania wiadomości.

Utworzenie centralnego systemu teleinformatycznego zawierającego funkcje dziennika elektronicznego, zasilanego danymi z publicznych systemów, takich jak system informacji oświatowej, zapewnia zarówno bezpieczeństwo przetwarzanych danych, jak i ich poprawność. Natomiast uwierzytelnienie użytkownika za pomocą środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej (w tym profilu mObywatel), zmniejsza ryzyko dostępu do danych przez nieuprawnionych użytkowników.

Podsumowując, celem planowanych działań jest stworzenie narzędzia odpowiedniego dla potrzeb rodziców i uwzględniającego ich oczekiwania, z którego korzystanie nie będzie wiązało się z ponoszeniem przez nich jakichkolwiek opłat, tak jak jest w przypadku komercyjnych dzienników elektronicznych, a jednocześnie zapewniającego odpowiedni poziom bezpieczeństwa przetwarzanych danych oraz kontrolę dostępu do systemu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Projekt ustawy przewiduje wdrożenie rozwiązania umożliwiającego udostępnienie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, we współpracy z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, bezpłatnej usługi zawierającej moduł dziennika lekcyjnego w postaci elektronicznej – eDziennika, dla publicznych i niepublicznych szkół podstawowych, szkół ponadpodstawowych i szkół artystycznych, z wyłączeniem szkół policealnych i policealnych szkół artystycznych. Usługa ta będzie zapewniana w ramach systemu teleinformatycznego, za którego funkcjonowanie będzie odpowiadać minister właściwy do spraw oświaty i wychowania. System ten w pełnej funkcjonalności będzie dostępny dla szkół podstawowych i ponadpodstawowych oraz szkół artystycznych, z wyłączeniem szkół policealnych i policealnych szkół artystycznych, od roku szkolnego 2027/2028. W roku szkolnym 2026/2027 planuje się przeprowadzenie pilotażu w wybranych publicznych i niepublicznych szkołach podstawowych (jeśli pozwolą na to warunki organizacyjne i techniczne, w pilotażu wezmą również udział wybrane szkoły artystyczne, prowadzące kształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej).

W tym celu w ustawie z dnia 14 grudnia 2026 r. – Prawo oświatowe zostaną wprowadzone przepisy stanowiące podstawę prowadzenia eDziennika, określające:

- 1) ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania jako podmiot odpowiedzialny za udostępnienie, funkcjonowanie, obsługę projektowanej usługi z możliwością powierzenia zadań dotyczących utworzenia, utrzymania lub rozwoju systemu teleinformatycznego zawierającego usługę eDziennika w całości lub części ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji;
- 2) ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania jako administratora danych identyfikacyjnych użytkowników eDziennika w określonym w ustawie zakresie;
- 3) zakres danych, które będą gromadzone i przetwarzane w eDzienniku;
- 4) zakres danych pozyskiwanych z systemu informacji oświatowej na potrzeby eDziennika;
- 5) dyrektora szkoły jako administratora danych przetwarzanych w eDzienniku w określonym w ustawie zakresie;
- 6) możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz dyrektora szkoły upoważnień do przetwarzania danych osobowych w eDzienniku;
- 7) sposób nadawania dostępu do usługi i rezygnacji z usługi;
- 8) zakres podmiotowy dostępu do eDziennika;
- 9) terminy przechowywania i przetwarzania danych w eDzienniku;
- 10) możliwość krzyżowego udostępniania danych z eDziennika uprawnionym użytkownikom w aplikacji mObywatel, tj. pomiędzy nauczycielem, uczniem a rodzicem, niezbędnych do realizacji procesu kształcenia.

Zmiany zostaną wprowadzone również w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 152, z późn. zm.). W ww. ustawie zostaną wprowadzone przepisy, na podstawie których w systemie informacji oświatowej będą gromadzone i przetwarzane dane w związku z funkcjonowaniem eDziennika. Konieczne będzie także dodanie podstawy prawnej do pozyskiwania określonych danych z systemu informacji oświatowej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w celu świadczenia usługi eDziennika.

W projekcie ustawy zostaną również zawarte regulacje dotyczące integracji szkół z eDziennikiem oraz odnoszące się do pilotażu, którego techniczno-organizacyjne aspekty zostaną uregulowane w rozporządzeniu wydanym na podstawie zmienionej ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Planuje się, że przetestowany w czasie pilotażu system zostanie w pełni udostępniony nauczycielom, rodzicom i uczniom od nowego roku szkolnego 2027/2028. Podstawą i warunkiem przeprowadzenia pilotażu będzie wejście w życie ustawy w terminie umożliwiającym podjęcie prac pilotażowych w nowym roku szkolnym 2026/2027.

Projektowane regulacje pozytywnie wpłyną na życie społeczne, gdyż pozwolą na:

- 1) wyrównanie szans edukacyjnych:
 - a) bezpłatny system eliminuje bariery finansowe dla szkół i ich organów prowadzących,
 - b) ujednoczenie narzędzia zmniejsza różnice między bogatszymi i uboższymi regionami,
 - c) rodzice mają równy dostęp do informacji o postępach dziecka;
- 2) wzmocnienie relacji szkoła–rodzice, większą transparentność i współodpowiedzialności rodziców za edukację:
 - a) stały dostęp do ocen, frekwencji i komunikatów zwiększa zaangażowanie rodziców,
 - b) łatwiejsza i szybsza reakcję na problemy wychowawcze lub edukacyjne,
 - c) umożliwienie zbudowania kultury większej odpowiedzialności ucznia;
- 3) zwiększenie cyfryzacji społeczeństwa (przyspieszenie procesu budowania społeczeństwa informacyjnego):
 - a) zachęcenie rodziny do korzystania z narzędzi cyfrowych i usług,
 - b) wspieranie rozwoju kompetencji cyfrowych rodziców i uczniów,
 - c) wpisanie się w proces cyfryzacji administracji publicznej;
- 4) ograniczenie komercjalizacji edukacji; obecnie dzienniki lekcyjne w postaci elektronicznej są obsługiwane przez prywatne firmy. Centralny, bezpłatny system:
 - a) zmniejsza koszty ponoszone przez szkoły i rodziców,
 - b) ogranicza zależność od podmiotów komercyjnych,
 - c) zwiększa bezpieczeństwo danych poprzez możliwość ich kontroli przez organy państwa,
 - d) umożliwia dostęp wyłącznie uwierzytelnionym użytkownikom za pomocą środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

Skutki i następstwa projektowanych przepisów będą obejmowały następujące obszary:

- 1) skutki społeczne:
 - a) większa transparentność funkcjonowania szkoły,
 - b) lepszy przepływ informacji między szkołą a rodzicami,
 - c) większe zaangażowanie rodziców w edukację dzieci,
 - d) wyrównywanie szans między szkołami z różnych regionów;
- 2) skutki organizacyjne i administracyjne:
 - a) ujednoczenie systemu raportowania danych w całym kraju,
 - b) łatwiejsze gromadzenie i analiza danych edukacyjnych,
 - c) zmniejszenie kosztów ponoszonych przez szkoły na komercyjne systemy,
 - d) oszczędności dla jednostek samorządu terytorialnego i szkół.
- 3) skutki technologiczne:
 - a) przyspieszenie cyfryzacji edukacji,
 - b) zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa cyfrowego przetwarzanych danych.

Utworzenie centralnego systemu teleinformatycznego zawierającego moduł dziennika elektronicznego może wpłynąć na dostawców komercyjnych dzienników elektronicznych, jednak bezpłatność eDziennika, zapewnienie zabezpieczeń zapobiegających nieuprawnionemu dostępowi do eDziennika i gwarantujących ochronę przetwarzanych w nim danych, w tym wrażliwych, stanowią cel wyższy niż ewentualne ograniczenie dotychczas prowadzonej działalności przez komercyjnych dostawców dzienników elektronicznych. Ostatecznie to szkoły podejmą decyzję o korzystaniu z rozwiązań komercyjnych lub systemu centralnego jako opcjonalnego.

Projektowane regulacje przyczynią się do zbudowania jednolitego, scentralizowanego systemu usług edukacyjnych oraz zwiększą kontrolę państwa nad procesem edukacyjnym. Pozwolą również, w znacznie większym niż obecnie stopniu na wykorzystanie danych edukacyjnych do planowania polityki w tym zakresie.

Co ważne, przepisy obejmą najpierw fazę pilotażu, który odbędzie w roku szkolnym 2026/2027 w wybranych publicznych i niepublicznych szkołach podstawowych (jeśli pozwolą na to warunki organizacyjne i techniczne,

w pilotażu wezmą również udział wybrane szkoły artystyczne, prowadzące kształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej). Minister Edukacji, w porozumieniu z Ministrem Cyfryzacji, wyda rozporządzenie mające na celu przetestowanie działania eDziennika i zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych w nim danych. Szkoła uczestnicząca w programie pilotażowym, w okresie trwania pilotażu będzie prowadzić dziennik lekcyjny na dotychczasowych zasadach przyjętych w szkole. Dane wprowadzane do eDziennika podczas programu pilotażowego będą miały wyłącznie próbny i szkoleniowy charakter, zgodnie z celami pilotażu.

Realizacja pilotażu i przeprowadzone w jego trakcie analizy funkcjonowania eDziennika, posłużą przygotowaniu docelowych przepisów pozwalających na uruchomienie pełnej funkcjonalności systemu teleinformatycznego od roku szkolnego 2027/2028, umożliwiające korzystanie z eDziennika przez wszystkie zainteresowane szkoły podstawowe i ponadpodstawowe oraz szkoły artystyczne, z wyłączeniem szkół policealnych i policealnych szkół artystycznych. Pilotaż pozwoli także na oszacowanie realnych kosztów dalszego rozwoju i utrzymania systemu teleinformatycznego, w ramach którego będzie udostępniany eDziennik. Ze względu na konieczność wykorzystywania na potrzeby eDziennika rzeczywistych danych edukacyjnych, w tym pochodzących z systemu informacji oświatowej, nie jest możliwe przeprowadzenie pilotażowego wdrożenia bez zmian legislacyjnych. Ponadto planowana jest kolejna nowelizacja ustawy, w trakcie trwania pilotażu, uwzględniająca doświadczenia wynikające z przeprowadzanego pilotażu.

eDziennik będzie systemem teleinformatycznym bezpłatnym dla użytkownika końcowego, z którego będą mogły korzystać od roku szkolnego 2027/2028 wszystkie chętne szkoły podstawowe i ponadpodstawowe oraz szkoły artystyczne, z wyłączeniem szkół policealnych.

Decyzję o korzystaniu i rezygnacji z eDziennika będzie podejmował dyrektor szkoły w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę – tak, jak to się odbywa do tej pory. Dzięki integralności danych eDziennika z danymi systemu informacji oświatowej oraz logowaniu przez aplikację mObywatel lub Węzeł Krajowy, zostanie zapewniona poprawność danych oraz ich bezpieczeństwo. Minister Edukacji będzie administratorem danych pozyskiwanych z systemu informacji oświatowej. Zakres tych danych jest węższy niż dane zgromadzone w systemie informacji oświatowej. Planuje się, że do eDziennika będą pozyskiwane z systemu informacji oświatowej dane identyfikacyjne szkół, placówek oświatowych i ich zespołów znajdujące się w Rejestrze Szkół i Placówek Oświatowych oraz wybrane dane identyfikacyjne i dane dziedzinowe uczniów i nauczycieli gromadzone w bazie danych systemu informacji oświatowej w związku z odpowiednio uczęszczaniem ucznia do danej szkoły lub placówki oświatowej lub zatrudnieniem nauczyciela w szkole lub placówce oświatowej. Pozostałe dane niepochodzące z systemu informacji oświatowej (np. oceny, nieobecności) będą wprowadzane do eDziennika przez dyrektora szkoły lub osoby, którym dyrektor szkoły nada dostęp (nauczyciele, inni pracownicy szkoły, osoby o których mowa w art. 15 ustawy prawo oświatowe - niebędące nauczycielami, ale posiadające przygotowanie uznane przez dyrektora szkoły za odpowiednie do prowadzenia danych zajęć). Dyrektor szkoły będzie administratorem tych danych. Minister Edukacji nie będzie miał dostępu do tego zakresu danych. Planuje się, aby dane były przechowywane w eDzienniku przez okres, który zapewni skuteczne prowadzenie przez szkołę dokumentacji przebiegu nauczania oraz działalności wychowawczej i opiekuńczej – czyli przede wszystkim zapewni płynność pracy szkoły w trakcie przechodzenia między kolejnymi latami szkolnymi, również w kontekście np. nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z nauczycielami, a uczniowi umożliwi sprawne kontynuowanie nauki między poszczególnymi etapami kształcenia. Zakłada się, że dane będą przechowywane i przetwarzane w eDzienniku przez okres jednego roku szkolnego od dnia:

- 1) zakończenia roku szkolnego, w którym uczeń przestał uczęszczać do danej szkoły,
- 2) rozwiązania stosunku pracy z danym nauczycielem,
- 3) rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem szkoły innym niż nauczyciel.

Administratorem systemu teleinformatycznego, w ramach którego będzie udostępniany eDziennik, będzie minister właściwy do spraw oświaty i wychowania. Na podstawie podpisanego porozumienia, zadanie polegające na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju systemu teleinformatycznego, w ramach którego będzie udostępniany eDziennik, może realizować minister właściwy do spraw informatyzacji.

Z uwagi na planowane przetwarzanie danych identyfikacyjnych użytkowników eDziennika z użyciem nowych technologii, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, jako administrator tych danych, sporządzi ocenę skutków dla ochrony danych, zgodnie z art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Na potrzeby porównania „dziennik elektroniczny” należy rozumieć szeroko jako:

- 1) elektroniczny dziennik lekcyjny / klasowy (frekwencja, tematy lekcji, oceny);
- 2) często część szerszego systemu zarządzania szkołą (SIS / SMS), który obejmuje też raporty dla władz oświatowych, komunikację z rodzicami i uczniami.

W Unii Europejskiej występują trzy modele:

- 1) model scentralizowany, system państwowy (obowiązkowy):
np. Węgry (KRÉTA), Grecja (MySchool), Chorwacja (e-Dnevnik), część Bułgarii (NEISPUO), Luksemburg (Scolaria), w pewnym stopniu Estonia (podejście systemowe, choć same platformy są prywatne) oraz systemy „back-office” typu MyChild / MySchool w krajach takich jak Malta, Cypr;
- 2) centralne lub regionalne zamówienia publiczne na komercyjne systemy:
np. Austria (WebUntis dla szkół federalnych), Niemcy (Land-owe portale typu Schulportal Hessen z cyfrowym dziennikiem, ale masowe użycie WebUntis, Sdui itd.), Francja i Hiszpania (ENT / RAÍCES, Séneca – systemy regionalne), Portugalia (certyfikacja MISI, ale dostawcy prywatni), kraje nordyckie (Finlandia – Wilma, Szwecja – SchoolSoft/Vklass) czy Dania (Aula + systemy komunalne);
- 3) rynek prywatny, bez darmowego, państwowego dziennika elektronicznego:
np. Polska, Czechy, Rumunia, Niderlandy, Irlandia, Belgia, Włochy, Łotwa, Litwa, Słowacja i Słowenia – państwo określa wymagania (czasem narzuca obowiązek prowadzenia dziennika elektronicznego), ale nie udostępnia własnego, bezpłatnego narzędzia, więc szkoły i samorządy kupują rozwiązania komercyjne.

Przegląd wszystkich państw UE – kto posiada „państwowy” dziennik elektroniczny?

Opisy modeli

1. Państwowy (centralny / regionalny) – rząd (lub władze regionu) finansuje i utrzymuje główny system dziennika elektronicznego / SIS, zwykle bezpłatny dla szkół, często obowiązkowy.
2. Mieszany (zamówienia publiczne / standardy) – państwo lub władze regionalne kupują licencje od jednego lub kilku dostawców i udostępniają szkołom, ale same systemy są komercyjne; państwo może też jedynie certyfikować rozwiązania i ustalać wymogi.
3. Rynkowy (przeważają prywatni dostawcy) – brak darmowego, jednolitego systemu rządowego; szkoły / samorządy kupują dzienniki elektroniczne na rynku.

Tabela 1 rozwiązania dla krajów UE

Państwo UE	Model	Czy istnieje scentralizowany system rządowy dziennika elektronicznego / SIS?	Przykładowe rozwiązania / inicjatywy	Uwagi o finansowaniu i roli sektora prywatnego
Austria	Mieszany	Tak – ministerstwo	WebUntis – od 2020 r.	System finansuje rząd

		kupiło WebUntis dla wszystkich szkół federalnych, ale to produkt komercyjny	jednocześnie dla szkół federalnych, w tym moduł „Digitales Klassenbuch”	federalny dla „Bundeschulen”; szkoły landowe /komunalne często też wybierają WebUntis lub inne systemy (rynek prywatny)
Belgia	Rynkowy	Nie – brak jednego państwowego systemu	Smartschool jako powszechny LMS/SIS (raporty, cyfrowe „puntenboek”)	Smartschool to prywatna platforma, kupowana przez sieci szkół; państwo ustala przepisy, ale nie dostarcza własnego e-dziennika
Bułgaria	Państwowy + prywatny	Tak – NEISPUO (jednolita informacyjna systema) obejmuje m.in. e-dziennik; równolegle prywatne Shkolo	NEISPUO z modułem e-dziennika (logowanie rodziców przez portal MON) Shkolo.bg jako komercyjny dziennik elektroniczny dla wielu szkół	Część szkół przeszła na e-dziennik NEISPUO; inne wciąż wykorzystują Shkolo. Kierunek polityki jest wyraźnie scentralizowany (jednolity system państwowy)
Chorwacja	Państwowy	Tak – e-Dnevnik CARNET-u, oficjalny e-dziennik rządu	e-Dnevnik – aplikacja webowa do prowadzenia klasy w formie elektronicznej; oficjalna usługa na portalu e-Građani	System tworzy i utrzymuje CARNET (państwowa sieć akademicka) finansowana publicznie; każda szkoła może przystąpić po spełnieniu warunków technicznych
Cypr	Państwowy (w trakcie budowy)	Tak – projekt eDEA / School Management System finansowany z funduszy UE, stopniowo rozszerzany	eDEA – e-Electronic Administration of Education and Training, portal rekrutacji i zarządzania edukacją, rozwijany przez Ministerstwo Edukacji	System jest jednym z głównych projektów e-government w edukacji, współfinansowany z programu „THALIA 2021–2027”. Pierwsza faza obejmuje rekrutację; docelowo system ma objąć pełne zarządzanie szkołami, w tym dane uczniów
Czechy	Rynkowy	Nie – ministerstwo nie oferuje darmowego, jednolitego e-dziennika	Bakaláři – najpopularniejszy system, z modułem elektronicznej dzienniczki (Internetová žákovská knížka); inne: Škola Online	Bakaláři obsługują ok. 60% szkół, ale licencje kupują szkoły lub samorządy; MŠMT rekomenduje systemy i wykorzystuje dane, ale nie prowadzi własnego e-dziennika
Dania	Mieszany (komunalny)	Częściowo – państwo wprowadziło Aula jako narodową platformę komunikacji, natomiast moduły dziennika elektronicznego i frekwencji to głównie systemy komunalne	Aula – ogólnokrajowa platforma komunikacji szkoła-dom; do rejestracji frekwencji używa się powiązanych narzędzi (np. MU Elevfravær, SkolePlan)	Państwo sfinansowało Aulę, ale same funkcje dziennika/frekwencji realizują różne komercyjne systemy kupowane przez gminy (SkolePlan, mniejsze systemy lokalne)

Estonia	Mieszany, bardzo zintegrowany	Nie ma jednego państwowego dziennika elektronicznego, ale 100 % szkół korzysta z rozwiązań e-szkoły (e-diaries) dostarczanych w modelu PPP	eKool i Studium – prywatne systemy dziennika elektronicznego, wspierane na poziomie państwa, używane przez >95 % szkół; stanowią element „e-Estonia”	Państwo buduje ramę (X-Road, Estonian Education Information System, e-Schoolbag) i finansuje infrastrukturę, ale systemy e-dzienników są tworzone przez firmy prywatne, współpracujące blisko z rządem
Finlandia	Mieszany (silna rola gmin)	Brak centralnego systemu państwowego, ale w praktyce dominuje jeden komercyjny system licencjonowany przez miasta	Wilma (Visma) - „oppilashallinto-järjestelmä” używany przez większość gmin (np. Kuopio, Helsinki); służy do ocen, frekwencji, komunikacji	Licencje kupują samorządy, ale system jest de facto standardem ogólnokrajowym. Państwo określa wymagania prawne, nie prowadzi własnego e-dziennika
Francja	Mieszany (regionalny)	Tak, ale na poziomie regionów / departamentów: ENT jako platformy publiczne, do których integruje się dzienniki (np. Pronote)	ENT (Espace Numérique de Travail) – środowisko cyfrowe dostarczane przez władze regionalne; zawiera moduły ocen, frekwencji, „cahier de textes”, najpopularniejszy dziennik to PRONOTE	ENT finansują regiony i departamenty w porozumieniu z MEN. Dzienniki elektroniczne są komercyjne, ale dystrybuowane w ramach publicznych projektów ENT; brak jednego systemu krajowego, ale ENT są de facto standardem
Niemcy	Mieszany (landowy + rynek)	Częściowo – poszczególne kraje związkowe udostępniają własne portale z dziennikiem (np. Schulportal Hessen), a jednocześnie rynek prywatny (WebUntis, Sdui, SchoolFox) jest bardzo silny	Schulportal Hessen – bezpłatny, rozwijany przez Hessische Lehrkräfteakademie, z modułem cyfrowego dziennika „Mein Unterricht”; WebUntis z cyfrowym Klassenbuch szeroko stosowany w wielu landach	Landy zapewniają portale i infrastrukturę, ale same „Klassenbücher” często realizuje się za pomocą komercyjnych narzędzi. Brak ogólnoniemieckiego, jednolitego systemu; silna decentralizacja i różne rozwiązania między landami
Grecja	Państwowy	Tak – MySchool jako centralny system informacyjny dla wszystkich szkół	MySchool – „integrated information system” dla szkół podstawowych i średnich, zapewniający pełne z informatyzowanie pracy szkół i struktur administracyjnych; powiązany z Greek School Network	System tworzony i utrzymywany przez Ministerstwo Edukacji i Ministerstwo Cyfryzacji; bezpłatny dla szkół, obejmuje m.in. rejestr uczniów, oceny, raporty, procesy administracyjne
Węgry	Państwowy (silnie scentralizowany)	Tak – KRÉTA jest jedynym systemem zatwierdzonym przez państwo do	KRÉTA (Köznevelési Regisztrációs és Tanulmányi Alaprendszer) – centralny system administrowany przez	KRÉTA to element infrastruktury państwowej (hardware + software), łączący moduły: administrację,

		prowadzenia dziennika elektronicznego	państwo; od 2017/2018 obowiązkowy we wszystkich szkołach państwowych jako jedyny legalny e-dziennik	e-dziennik, e-sprawdzian, aplikacje mobilne; system jest bezpłatny dla szkół, prywatne dzienniki praktycznie zostały wypchnięte z rynku
Irlandia	Rynkowy	Nie – brak centralnego państwowego dziennika	VSware - wiodący komercyjny MIS dla szkół średnich, opisujący się jako rynek nr 1 w Irlandii; używany m.in. w Coláiste Iósaef jako główny system raportów, obecności, planu lekcji	Rynek MIS (VSware, w mniejszym stopniu inni dostawcy) funkcjonuje komercyjnie. Państwo ma strategię cyfryzacji szkół, ale nie udostępnia jednego publicznego systemu e-dziennika
Włochy	Rynkowy z mocnym wymogiem prawnym	Nie – MIM nie udostępnia własnego systemu, ale od 2012 r. nakazuje przejście na rejestry online	„Registro elettronico” – obowiązkowy dla wszystkich szkół od roku 2012/2013 na mocy art. 7 ust. 31 D.L. 95/2012; MIM wydało szczegółowe wytyczne w nocy z 4 kwietnia 2025 r., opisując funkcje, ograniczenia i wymogi bezpieczeństwa rejestru elektronicznego	W praktyce szkoły kupują komercyjne systemy dziennika (różni dostawcy), ale muszą spełniać wymogi ministerialne dot. ochrony danych, funkcji i integracji z usługami MIM. To przykład modelu „obowiązkowy e-dziennik, ale bez państwowej platformy”
Łotwa	Rynkowy, ale z jedną dominującą platformą	Brak państwowego systemu, ale e-Klase stała się de facto standardem krajowym	E-klase – łotewski system elektronicznej administracji szkoły („elektroniska skolvadības sistēma”), powstały jako projekt firmy DEAC; zapewnia e-dziennik, klaso-żurnal, raporty i komunikację; system jest scentralizowany, ale komercyjny	Szkoły muszą podpisać umowę z dostawcą; część funkcji (np. miesięczne zestawienia ocen) dostępna jest tylko w płatnym „pakiecie rodzinnym” – rodzi to pytania o równość dostępu rodziców do informacji
Litwa	Rynkowy	Nie – brak rozwiązania państwowego	TAMO e.dienynas – najpopularniejszy komercyjny e-dziennik; rodzice i uczniowie zakładają konta na podstawie kodu od wychowawcy, mają dostęp do ocen, uwag, prac domowych i modułu płatności (np. stołówka)	TAMO to produkt firmy TAVO MOKYKLA UAB, sprzedawany szkołom; istnieją aplikacje mobilne z płatnymi dodatkami; państwo określa przepisy, ale nie finansuje konkretnego systemu
Luksemburg	Państwowy (Scolaria)	Tak – narzędzie Scolaria zarządzane przez MENFP dla szkół podstawowych	Scolaria – narzędzie do wprowadzania danych uczniów, klas, planów zajęć; nauczyciele są zobowiązani	Dane Scolarii służą ministerstwu i gminom do planowania, ale w praktyce Scolaria pełni również funkcje

			do wprowadzania danych do Scolarii; aplikacja jest częścią infrastruktury ministerstwa	typowe dla e-dziennika (listy uczniów, zajęcia, wsparcie organizacji pracy). To system w pełni państwowy, nie komercyjny
Malta	Państwowy (w budowie)	Tak – rząd uruchomił portal MyChild i prowadzi postępowanie na jednolity MIS	MyChild portal – scentralizowany portal łączący usługi dla dzieci 0–18 lat (edukacja, zdrowie, sport itd.), rozwijany przez Ministerstwo Edukacji (MEYR) równolegle jest prowadzona procedura na „cloud-based MIS for Schools in Malta and Gozo”	Obecnie funkcje typowego e-dziennika są rozproszone (różni dostawcy), ale kierunek polityki jest jasny: jeden chmurowy MIS finansowany centralnie i zintegrowany z portalem MyChild
Niderlandy	Rynkowy	Nie – brak jednolitego państwowego systemu	Magister – wiodący komercyjny „digitaal leerlingadministratiesysteem”, zapewniający oceny, frekwencję, zadania domowe, komunikację szkoła-dom; inne systemy konkurencyjne	Państwo wyznacza standardy, ale szkoły (głównie średnie) kupują Magister lub inne MIS; to klasyczny rynek prywatny, bez publicznego e-dziennika
Polska	Rynkowy	Nie istnieje publiczny, darmowy system; szkoły „skazane na komercyjne rozwiązania”	Librus, Vulcan (Dziennik VULCAN), eSzkoła24, mobiDziennik itd.; ok. 8 tys. szkół korzysta z Librusa, prawie 9 tys. z rozwiązań Vulcan; brak państwowego e-dziennika	Licencje finansują jednostki samorządu terytorialnego; część funkcji (np. aplikacje mobilne, powiadomienia) jest płatna dla rodziców. To czysty model rynkowy, co rodzi pytania o koszty i transparentność – temat trafił do interpelacji poselskich
Portugalia	Mieszany (certyfikacja MISI + prywatni dostawcy)	Nie ma własnego systemu, ale państwo certyfikuje systemy MISI i wymaga integracji z bazami ministerialnymi	Inovar Alunos – komercyjna platforma zarządzania uczniami, certyfikowana przez MISI (Sistema de Informação Integrado do Ministério da Educação), co jest warunkiem legalnego działania w szkołach	Ministerstwo Edukacji definiuje standardy (MISI), wymusza interoperacyjność z bazami centralnymi i sprawozdawczość; same systemy (Inovar, inni) są komercyjne i kupowane przez szkoły lub gminy
Rumunia	Rynkowy z pilotażem państwowy	Nie – ministerstwo nie stworzyło własnego systemu, ale prowadzi program pilotażowy „catalog electronic” oparty na rozwiązaniach	Adservio – komercyjny system katalogu elektronicznego; uczestniczy w programie pilotażowym Ministerstwa Edukacji; spełnia w 100% standardy	Program pilotażowy katalogu elektronicznego jest wspierany przez ministerstwo, ale w oparciu o platformy prywatne. Na razie nie ma jednolitego, bezpłatnego narzędzia dla

		prywatnych	techniczne i bezpieczeństwa określone przez ME w 2023 r.	wszystkich szkół; rynek jest mocno rozdrobniony
Słowacja	Rynkowy	Nie – brak centralnego e-dziennika	EduPage (aSc) - elektroniczna „triedna kniha” z modułami frekwencji, ocen, zastępstw, wykorzystania w przedszkolach i szkołach	EduPage oferuje też moduły eGovernment i integrację z rejestrami, ale jest systemem komercyjnym; licencje kupowane są przez szkoły, nie ma krajowego, bezpłatnego systemu
Słowenia	Rynkowy	Nie - brak państwowej platformy	eAsistent (eŠola d.o.o.) - elektroniczny dziennik i redowalnica; działa od ok. 2011-2014; szkoły masowo przeszły z dzienników papierowych	eAsistent jest komercyjny; wersja dla rodziców ma model freemium: minimalne funkcje (plan lekcji, komunikacja) bezpłatne, pełny wgląd w oceny, zapowiedzi sprawdzianów, nieobecności - w płatnym pakiecie (ok. 30+ euro rocznie)
Hiszpania	Mieszany (silnie regionalny)	Tak, ale na poziomie wspólnot autonomicznych, nie całego państwa	RAÍCES (Comunidad de Madrid) - system „Gestión Educativa Integral” dla szkół, obejmujący dane uczniów, ocen, obecności, komunikację (aplikacja ROBLE); w innych regionach podobne systemy (Séneca w Andaluzji, Delphos w CLM itd.)	Systemy są tworzone i utrzymywane przez regionalne ministerstwa edukacji; dyktują standardy w swoich regionach. W praktyce to państwowe e-dzienniki na poziomie wspólnot autonomicznych, a nie jednego rządu centralnego
Szwecja	Mieszany (komunalny)	Brak systemu państwowego, ale gminy intensywnie kupują kompleksowe platformy	SchoolSoft - wiodący system zarządzania szkołą, używany w wielu gminach; obejmuje administrację uczniów, frekwencję, oceny, komunikację z rodzicami; część gmin (np. Värmdö) używa Vklass jako „skolplattform”	Licencje kupują gminy; państwo dostarcza wytyczne i narzędzia ogólne (np. system do e-testów), ale dzienniki elektroniczne są komercyjne

UWAGI: Pozostałe kraje UE - Irlandia, Belgia, Niderlandy, Litwa, Łotwa - są szczegółowo opisane powyżej jako rynkowe; Luksemburg, Bułgaria, Cypr, Malta jako rosnąco scentralizowane.

Najważniejsze wnioski dla UE

1. Gdzie rząd realnie „wprowadził” dziennik elektroniczny?

Za kraje, w których rząd wprost wprowadził dziennik elektroniczny jako usługę publiczną (system państwowy, a nie tylko regulacje), można uznać przede wszystkim:

- 1) Węgry – KRÉTA- jedyny dopuszczony prawnie system e-dziennika, obowiązkowy w szkołach państwowych, w pełni finansowany i utrzymywany przez państwo;
- 2) Grecja – MySchool - zcentralizowany system dla całej edukacji K-12, utrzymywany przez Ministerstwo Edukacji i Ministerstwo Cyfryzacji; obsługuje dane uczniów, kadry, oceny, procesy administracyjne;
- 3) Chorwacja – e-Dnevnik (CARNET) - rządowa aplikacja webowa dla szkół, część platformy e-Građani; szkoły dobrowolnie dołączają, ale w praktyce e-Dnevnik stał się standardem krajowym;
- 4) Bułgaria – NEISPUO (z modułem e-dziennika) - jednolita informacyjna systema obejmująca m.in. e-dziennik i „Digitalna ranica”, z logowaniem rodziców i uczniów przez portal ministerstwa; równoległe działa prywatny Shkolo, ale kierunek polityki jest w stronę pełnego ujednoczenia w NEISPUO;
- 5) Luksemburg – Scolaria - narzędzie MENFP, w którym nauczyciele mają obowiązek wprowadzać dane o uczniach i klasach. Jest elementem centralnego zarządzania szkołami fundamentalnymi;
- 6) Kraje z wyraźnie centralnym, choć jeszcze rozwijanym systemem: Cypr, Malta. Cypr rozwija SMS / eDEA jako jeden z największych projektów e-government w edukacji. Malta uruchomiła portal MyChild i prowadzi negocjacje w sprawie chmurowego MIS dla wszystkich szkół publicznych;
- 7) Model regionalny – Hiszpania, Francja, Niemcy (część landów), Austria. Tu „wprowadzenie” odbywa się na poziomie regionów / landów / resortu dla wybranych typów szkół, często przez centralne zakupienie licencji komercyjnego systemu (WebUntis, RAÍCES, ENT + Pronote, Schulportal Hessen).

2. Gdzie dziennik jest głównie efektem gry rynkowej?

Kraje, w których nie ma publicznego, bezpłatnego systemu:

- 1) Polska – brak publicznego dziennika elektronicznego, co wprost podkreślają analizy medialne; większość z ok. 17 tys. szkół korzysta z dwóch, dominujących na rynku rozwiązań, z istotnymi kosztami dla samorządów i dodatkowymi opłatami za funkcje mobilne ponoszonymi przez rodziców;
- 2) Czechy – Bakaláři i Škola Online dominują, ale są produktami komercyjnymi licencjonowanymi szkołom; ministerstwo nie oferuje własnej platformy, jedynie wykorzystuje ich integracje dla celów sprawozdawczych;
- 3) Rumunia – ministerstwo prowadzi pilotaż elektronicznego katalogu, ale wyłącznie na bazie rozwiązań prywatnych (Adservio, inni). Nie ma narodowego, darmowego systemu; szkoły, które chcą elektronicznego katalogu, muszą zapłacić dostawcy;
- 4) Niderlandy, Irlandia, Belgia, Włochy, Litwa, Łotwa, Słowacja, Słowenia – we wszystkich tych krajach istnieje 1–2 dominujących dostawców (Magister, VSware, Smartschool, TAMO, e-Klase, EduPage, eAsistent itd.), ale są to systemy komercyjne, kupowane przez szkoły / samorządy; państwo określa ramy prawne, nie dostarcza własnego narzędzia.

3. Finansowanie i równy dostęp

1. Finansowanie i dostępność

W modelach państwowych (KRÉTA, MySchool, e-Dnevnik) korzystanie z e-dziennika jest bezpłatne dla szkoły i rodziców (poza kosztami infrastruktury lokalnej). W modelach rynkowych część funkcji bywa płatna dla rodziców (np. rozszerzone aplikacje mobilne w Polsce, płatne pakiety rodzicielskie w eAsistent czy e-Klase), co rodzi pytania o równość dostępu do informacji;

2. Partnerstwa i suwerenność danych

Tam, gdzie dominują prywatne systemy certyfikowane przez ministerstwa (Portugalia – MISI, Łotwa – e-Klase, Litwa – TAMO), państwo zyskuje dobre dane, ale ryzykuje uzależnienie od kilku dostawców o dużej pozycji rynkowej. Przykłady Estonii i greckiego MySchool pokazują, że silna warstwa integracyjna państwa (X-Road, EID, centralne rejestry) istotnie ogranicza to ryzyko – nawet przy prywatnych systemach frontowych;

3. Rola samorządów

W krajach nordyckich i niemieckojęzycznych (Finlandia, Szwecja, Dania, Niemcy, Austria) to gminy / landy są głównymi klientami systemów, a rząd centralny pełni rolę ustawodawcy i dostawcy rozwiązań informatycznych (np. centralne rejestry, integracja z sieciami edukacyjnymi).

Wybrane rynki poza UE - jak to wygląda globalnie?

1. Stany Zjednoczone i Kanada

- 1) rynek K-12 Student Information System (SIS) jest w Ameryce Północnej duży i rozdrobniony. Globalny rynek K-12 SIS szacowano na ok. 7,8 mld USD w 2024 r., z prognozowanym wzrostem do ponad 15 mld USD do 2035 r.;
- 2) liderami są komercyjni dostawcy tacy jak PowerSchool, Infinite Campus, Skyward; PowerSchool ma ok. 23 % wdrożeń w USA i Kanadzie, ale aż 25 % rynku stanowi długa lista mniejszych dostawców;
- 3) część stanów w USA decyduje się na stanowe umowy ramowe lub jednolite wdrożenia (np. wybrane stany przechodzą w całości na jednego dostawcę), ale systemy są w całości komercyjne, wdrażane na poziomie stanów lub dystryktów szkolnych, nie jako usługa federalna.

Wniosek: w USA / Kanadzie dziennik elektroniczny jest niemal wyłącznie rynkowy, chociaż często w formie dużych kontraktów stanowych lub dystryktowych – „państwo” (stan) może wymuszać technologię, ale jej nie tworzy.

2. Wielka Brytania

- 1) historycznie rynek MIS był zdominowany przez SIMS, ale od kilku lat liderem jest już Arbor, mający ok. 38,6 % rynku szkół państwowych w Anglii, podczas gdy SIMS spadł do ok. 33 %; Bromcom ma ok. 15,5 % udziału;
- 2) wiele samorządów (local authorities) i Trusty migrują obecnie z SIMS na Arbor lub Bromcom; rząd nie oferuje własnego MIS, ale Ministerstwo Edukacji definiuje wymagania techniczne i publikował m.in. konsultacje dot. standardów danych.

Model: czysto rynkowy, bardzo podobny do USA, przy silnej roli przetargów prowadzonych przez Trusty i władze lokalne.

3. Singapur

- 1) Ministerstwo Edukacji w Singapurze od lat 90. prowadzi intensywną cyfryzację; głównym systemem administrowania szkołami jest School Cockpit – centralna, webowa aplikacja dla wszystkich szkół;
- 2) School Cockpit obsługuje m.in. zarządzanie rekordami uczniów, wynikami, egzaminami, politykami edukacyjnymi, integruje się również z systemami zewnętrznymi i wspiera wymianę danych z aplikacjami szkolnymi;
- 3) konta uczniów do ogólnokrajowej platformy Student Learning Space (SLS) są generowane automatycznie na podstawie danych ze School Cockpit.

Model: silnie scentralizowany, bardzo podobny do Węgier / Grecji, ale technologicznie bardziej zaawansowany; państwo jest zarówno właścicielem, jak i integratorem danych.

Podsumowanie i wnioski

1. Żadne państwo UE nie pozostaje już przy wyłącznie papierowych dziennikach. Wszędzie istnieją dojrzałe systemy dziennika elektronicznego, chociaż ich status (państwowy vs. komercyjny) i poziom centralizacji bardzo się różnią.
2. Około 1/3 państw UE ma realnie wprowadzony, państwowy dziennik elektroniczny lub pełny SIS w rozumieniu: finansowany, utrzymywany i rozwijany przez państwo (czasem region / land), dostępny bez dodatkowych opłat dla szkół i rodziców. Do tej grupy należą w szczególności: Węgry, Grecja, Chorwacja, Bułgaria, Luksemburg, Estonia (w modelu PPP), część Niemiec i Austrii (landy / Bundesschulen), Hiszpania i Francja (poziom regionalny), Cypr, Malta.
3. Większość państw UE stosuje model mieszany lub rynkowy, w którym:
 - 1) państwo określa wymogi prawne i techniczne;
 - 2) czasem prowadzi certyfikację (np. Portugalia – MISI);

- 3) ale same dzienniki elektroniczne są produktami prywatnych firm, kupowanymi przez szkoły lub samorządy (Polska, Czechy, Niderlandy, Irlandia, Belgia, Włochy, kraje bałtyckie, Słowacja, Słowenia).
4. Polska plasuje się jednoznacznie w grupie krajów rynkowych – brak publicznego, darmowego systemu jest jasno wskazywany w debacie publicznej; szkoły kupują licencje od dominujących dostawców, a rodzice często ponoszą koszty za aplikacje mobilne i dodatkowe funkcje.
5. Z punktu widzenia polityki publicznej:
 - 1) Modele węgierski, grecki, chorwacki i singapurski pokazują, że państwowy dziennik elektroniczny może być silnym narzędziem standaryzacji, analityki danych i kontroli jakości, ale wymaga dużych nakładów i kompetencji IT po stronie administracji;
 - 2) Estonia dowodzi, że równie dobrze może działać model silnej warstwy państwowej (ID, integracja, rejestry), ale prywatnych front-endów, pod warunkiem wysokiej interoperacyjności i otwartych standardów;
 - 3) Modele rynkowe (Polska, Czechy, UK, USA) dają dużą elastyczność i innowacyjność, ale przynoszą ryzyka: wysoki koszt licencji i usług, przywiązanie do dostawcy, nierówności w dostępie rodziców do płatnych funkcji, trudniejszą kontrolę nad standardami bezpieczeństwa danych.
6. Projektowanie nowych rozwiązań (np. oferty dla rządów / samorządów):
 - 1) najbardziej „otwarte” rynki w UE, jeżeli chodzi o brak państwowej konkurencji, to dziś: Polska, Rumunia, Czechy, Irlandia, Niderlandy, Belgia, kraje bałtyckie, Słowacja, Słowenia, Włochy;
 - 2) kraje z państwowym dziennikiem elektronicznym (Węgry, Grecja, Chorwacja, Bułgaria, Luksemburg) często otwierają przestrzeń na usługi poza dziennikiem elektronicznym (analityka, personalizacja, treści cyfrowe, integracje).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa		Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Publiczne i niepubliczne szkoły podstawowe i ponadpodstawowe		20 695	Dane z systemu informacji oświatowej (SIO) na dzień 30 września 2025 r., według stanu bazy danych SIO na dzień 26 kwietnia 2026 r.	Możliwość skorzystania z bezpłatnego i bezpiecznego rozwiązania centralnego jakim jest eDziennik.
Dyrektorzy publicznych i niepublicznych szkół i organy prowadzące publiczne szkoły	jednostki samorządu terytorialnego	2823		Możliwość wyboru przez dyrektora szkoły eDziennika jako zupełnie nowego rozwiązania w szkole lub nowego, zastępującego dotychczasowe o charakterze komercyjnym.
	ministerstwa	7		Możliwość podjęcia decyzji przez organ prowadzący szkołę o prowadzeniu dziennika wyłącznie w formie elektronicznej, w razie wyboru, systemu eDziennika.
	Organy prowadzące publiczne i niepubliczne szkoły inne niż jednostki samorządu terytorialnego	2353		

	lub minister			
	Dyrektorzy publicznych i niepublicznych szkół podstawowych i ponadpodstawowych	17 536		
Uczniowie publicznych i niepublicznych szkół podstawowych i ponadpodstawowych		ok. 4,94 mln		Bezpośrednia możliwość korzystania z eDziennika w uprawnionym zakresie.
Nauczyciele publicznych i niepublicznych szkół podstawowych i ponadpodstawowych		ok. 0,52 mln		Bezpośrednia możliwość korzystania z eDziennika w uprawnionym zakresie.
Rodzice / opiekunowie prawni uczniów publicznych i niepublicznych szkół podstawowych i ponadpodstawowych		ok. 10 mln	Dane własne Ministerstwa Edukacji Narodowej	Bezpośrednia możliwość korzystania z eDziennika w uprawnionym zakresie.
Dostawcy komercyjnych rozwiązań oferujący usługę dziennika elektronicznego		ok. 5	Dane własne Ministerstwa Edukacji Narodowej	Ze względu na pojawienie się alternatywnego, bezpłatnego rozwiązania, możliwość utraty części przychodów.
Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania		1	nie dotyczy	Administrator systemu teleinformatycznego, w ramach którego będzie udostępniany eDziennik. Odpowiedzialność za udostępnienie, funkcjonowanie, obsługę usługi „eDziennik” z możliwością powierzenia tych zadań w całości lub części ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji. Administrator danych przetwarzanych w eDzienniku, w zakresie określonym w ustawie.

Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	nie dotyczy	Realizacja na podstawie podpisanego porozumienia zadania polegającego na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju systemu teleinformatycznego, w ramach którego będzie udostępniany eDziennik.
---	---	-------------	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie skierowany do zaopiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 549), reprezentatywne organizacje pracodawców w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) i partnerów społecznych, tj. przez:

- 1) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 2) Związek Pracodawców Business Centre Club;
- 3) Federację Inicjatyw Oświatowych;
- 4) Forum Związków Zawodowych;
- 5) Komisję Krajową NSZZ „Solidarność 80”;
- 6) Krajową Izbę Gospodarczą;
- 7) Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
- 8) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Schronisk dla Nieletnich i Zakładów Poprawczych;
- 9) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 10) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
- 11) Konfederację Lewiatan;
- 12) Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intellektualną;
- 13) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 14) Sekcję Krajową Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”;
- 15) Sekcję Oświaty KNSZZ „Solidarność 80”;
- 16) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 17) Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- 18) Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” Komisję Krajową;
- 19) Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 20) Zarząd Główny Związku Rzemiosła Polskiego;
- 21) Zarząd Główny Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
- 22) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
- 23) Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji;
- 24) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”;
- 25) Wolny Związek Zawodowy „Solidarność-Oświata”;
- 26) Centrum Edukacji Obywatelskiej;
- 27) Fundację Rozwoju Systemu Edukacji;
- 28) Instytut Spraw Publicznych;
- 29) Polską Akademię Nauk;
- 30) Alians Ewangeliczny w RP;
- 31) Polską Radę Ekumeniczną;
- 32) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 33) Federację Stowarzyszeń Nauczycielskich;
- 34) Unię Metropolii Polskich;
- 35) Unię Miasteczek Polskich;

- 36) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 37) Związek Miast Polskich;
- 38) Związek Powiatów Polskich;
- 39) Fundację Rodzice Szkoły;
- 40) Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej;
- 41) Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- 42) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 43) Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji;
- 44) Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców;
- 45) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dyrektorów Centrów Kształcenia Ustawicznego;
- 46) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Powiatowych i Gminnych Samorządowych Ośrodków Doskonalenia Nauczycieli;
- 47) Radę Szkół Katolickich;
- 48) Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół Średnich;
- 49) Towarzystwo Nauczycieli Szkół Polskich;
- 50) Związek Cyfrowa Polska;
- 51) Fundacja EdTech Poland;
- 52) Stowarzyszenie Cyfrowy Dialog;
- 53) Fundację Digital Univeristy;
- 54) Naczelną Organizację Techniczną Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych;
- 55) Fundację Polskiego Funduszu Rozwoju;
- 56) Centrum Cyfrowe.

Projekt ustawy zostanie również przesłany do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Komisję Wspólną Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Radę Dialogu Społecznego.

Projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677 z późn. zm.), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Ze względu na planowany termin uruchomienia pilotażu eDziennika oraz zakładany harmonogram prac legislacyjnych, planowany czas trwania konsultacji i opiniowania wyniesie 21 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	Łącznie (2026-2035)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródło finansowania	<p>W roku 2026 środki na realizację przedsięwzięcia po stronie Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Centrum Informatycznego Edukacji zostały zabezpieczone w rezerwie celowej poz. 26 <i>Środki na wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci i młodzieży, zapewnienie uczniom objętym obowiązkiem szkolnym dostępu do bezpłatnych podręczników, materiałów edukacyjnych i materiałów ćwiczeniowych, a także programów rządowych oraz programów i przedsięwzięć ustanawianych w obszarze oświaty i wychowania na podstawie art. 90u i 90w ustawy o systemie oświaty oraz na dofinansowanie Branżowych Centrów Umiejętności</i>, w ramach rządowego programu wspierania organów prowadzących szkoły i placówki w rozwijaniu umiejętności cyfrowych dzieci i młodzieży na lata 2025-2029 – „Cyfrowy Uczeń”. W roku 2027 zostaną zaplanowane w rezerwie celowej poz. 26, w ramach której będzie finansowany rządowy program wspierania organów prowadzących szkoły i placówki w rozwijaniu umiejętności cyfrowych dzieci i młodzieży na lata 2025-2029 – „Cyfrowy Uczeń”. Pilotaż realizowany w latach 2026-2027 będzie realizowany w ramach zadania, o którym mowa w §3 ust. 5 ww. programu „Cyfrowy Uczeń”.</p> <p>Po stronie Ministerstwa Cyfryzacji oraz Centralnego Ośrodka Informatyki realizacja przedsięwzięcia w okresie pilotażu, będzie sfinansowana ze środków budżetu państwa będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw informatyzacji.</p> <p>Docelowe koszty pełnego wdrożenia, rozwoju i utrzymania eDziennika od roku 2028 zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków cz.30 – Oświata i wychowanie oraz cz.27 - Informatyzacja, bez konieczności ich zwiększenia z tego tytułu w kolejnych latach.</p>										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Realizacja przedsięwzięcia w okresie pilotażu nie wpłynie na konieczność zwiększenia limitu wydatków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w części 30.</p> <p>Szacowane koszty realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia po stronie Centrum Informatycznego Edukacji, w zakresie zadań objętych pilotażem i wdrożeniem, wynoszą 7,2 mln zł i uwzględniają: koszty wdrożenia pełnej funkcjonalności planowanych usług, w tym: pilotaż, poprawki, modyfikacje, koszty utrzymania infrastruktury na czas wdrażania usług, wynajmu dodatkowej przestrzeni biurowej. Kwota ta stanowi w pełni wydatki bieżące i będzie ponoszona do 30 września 2027 r. W 2026 r. wydatki wyniosą 2 mln zł, a w 2027 r. wyniosą 5,2 mln zł.</p>										

Dane wykorzystane do oszacowania skutków finansowych projektu w latach 2026–2027 zostały opracowane na podstawie dotychczasowych doświadczeń Centrum Informatycznego Edukacji w realizacji projektów informatycznych o porównywalnym zakresie rzeczowym i technologicznym, w szczególności obejmujących prace analityczne, projektowe, programistyczne oraz testowe na rzecz systemów centralnych obsługujących procesy edukacyjne.

Szacunki kosztów na rok 2026 w wysokości około 2 mln zł obejmują w szczególności:

- prace analityczne i projektowe związane z przygotowaniem docelowych rozwiązań informatycznych,
- prace programistyczne i integracyjne,
- testy funkcjonalne i bezpieczeństwa,
- koszty infrastruktury niezbędnej do uruchomienia i pierwszego etapu funkcjonowania rozwiązań.

Szacunki kosztów na rok 2027 w wysokości około 5,2 mln zł uwzględniają:

- kontynuację i rozszerzenie prac programistycznych,
- dalsze prace rozwojowe i optymalizacyjne,
- testy regresyjne i dostosowanie rozwiązań do ewentualnych zmian regulacyjnych i organizacyjnych,
- zwiększone koszty utrzymania i skalowania infrastruktury IT wynikające z pełnego uruchomienia oraz wzrostu liczby użytkowników systemów.

Przyjęte wartości zostały oszacowane w oparciu o rzeczywiste koszty ponoszone przez CIE w trakcie realizacji analogicznych przedsięwzięć informatycznych w ostatnich latach, w tym projektów finansowanych ze środków krajowych i europejskich. Kalkulacje uwzględniają pełne koszty brutto realizacji zadań, obejmujące zarówno usługi zewnętrzne, jak i zasoby własne, zgodnie z obowiązującymi zasadami planowania i ewidencjonowania wydatków publicznych.

Realizacja przedsięwzięcia w okresie pilotażu nie wpłynie na konieczność zwiększenia limitu wydatków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw informatyzacji w części 27.

Szacowany koszt realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia po stronie Ministerstwa Cyfryzacji i Centralnego Ośrodka Informatyki, w latach 2026-2027, wynosi 50,3 mln zł. Kwota ta stanowi w pełni wydatki majątkowe oraz obejmuje również koszty związane z pilotażem. W 2026 r. wydatki te wyniosą 10,6 mln zł, a w 2027 r. wyniosą 39,7 mln zł. Prace COI obejmują przede wszystkim: prace biznesowe, analizę biznesową/ systemową, projekt makiet, architekturę, prace programistyczne, testy integracyjne, testy regresji, testy wydajnościowe, testy bezpieczeństwa, testy WCAG, wsparcie powdrożeniowe.

W 2026 będą zrealizowane następujące zadania:

- aplikacja webowa: dla szkół
 - logowanie przez Węzeł Krajowy,
 - zarządzanie rolami użytkowników,
 - zarządzanie dziennikiem (konfigurowanie dziennika przez szkoły),
 - wystawianie ocen w tym ocen z zachowania,
 - podstawowa obsługa frekwencji,
 - plan lekcji w tym wprowadzanie, edycja, przegląd,

- ewidencja lekcji (temat lekcji),
- przełączanie kontekstu szkoły,
- dane uczniów – wyświetlanie,
- dane opiekunów/rodziców - wprowadzanie i wyświetlanie;
 - aplikacja mJunior
- widok ocen,
- frekwencja,
- plan lekcji,
- oceny z zachowania.

W 2027 roku planuje się wdrożenie docelowe w zakresie:

- aplikacja webowa: dla rodziców i uczniów
- ustawianie zastępstw,
- programy nauczania,
- e-mailowe powiadomienia,
- terminarz (wydarzenia/kalendarz): wprowadzanie, edycja,
- logowanie innymi metodami niż Węzeł Krajowy,
- dziennik i plan lekcji z dodatkowymi opcjami (np. materiały, wydarzenia),
- przełączanie kontekstu szkoły, dziecka, roli,
- powiadomienia PUSH,
- obsługa e-usprawiedliwień i nieobecności,
- raporty,
- system ogłoszeń,
- rejestrowanie specjalnych potrzeb edukacyjnych,
- moduł komunikacji,
- planowanie nieobecności,
- dyżury nauczycieli.

Szacowanie kosztów przeprowadzono w oparciu o standardy, proces szacowania pracochłonności obowiązujący w COI z udziałem wszystkich zespołów zaangażowanych w rozwój oraz utrzymanie systemu. Koszty oszacowano na podstawie dotychczasowych doświadczeń z realizacji projektów: Rozwój ekosystemu mObywatel 2.0, Rozwój Systemów Służących do Identyfikacji Elektronicznej Podpisu Elektronicznego (RSIEPE).

Realizacja przedsięwzięcia nie powoduje rezygnacji z innych przedsięwzięć planowanych do realizacji przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Ministerstwo Cyfryzacji w ramach odpowiednio limitu wydatków w części: 30 i 27.

Rzetelne oszacowanie kosztów utrzymania i rozwoju eDziennika po roku 2027 będzie możliwe w trakcie zakładanego pilotażu i zostanie dookreślone w nowelizacji przepisów dotyczącej eDziennika, planowanej na 2027 r. Na chwilę obecną szacunkowe koszty dla budżetu państwa, od roku 2028 do roku 2035, wynoszą łącznie ok. 133 mln zł i opierają się na dotychczasowych doświadczeniach Centrum Informatycznego Edukacji w realizacji projektów informatycznych o porównywalnym zakresie rzeczowym i technologicznym, w szczególności obejmujących prace analityczne, projektowe, programistyczne oraz testowe na rzecz systemów centralnych obsługujących procesy edukacyjne, takich jak System Informacji Oświatowej lub Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych. Szacowanie kosztów dla COI przeprowadzono w oparciu o standardy, proces szacowania pracochłonności

		<p>obowiązujący w COI z udziałem wszystkich zespołów zaangażowanych w rozwój oraz utrzymanie systemu. Koszty oszacowano na podstawie dotychczasowych doświadczeń z realizacji projektów: Rozwój ekosystemu mObywatel 2.0, Rozwój Systemów Służących do Identyfikacji Elektronicznej Podpisu Elektronicznego (RSIEPE).</p> <p>Nie jest możliwe oszacowanie wpływu na JST. Korzystanie z eDziennika przez szkoły będzie dobrowolne, a decyzję podejmie dyrektor szkoły w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę. Ponadto organy prowadzące szkoły, podpisując umowy na komercyjne rozwiązania od dostawców dzienników elektronicznych, decydują się na różny zakres oferowanych przez nich usług. Ministerstwo Edukacji nie dysponuje informacjami o zakresie i kosztach tych umów.</p>						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	Ze względu na pojawienie się alternatywnego, bezpłatnego rozwiązania, istnieje możliwość utraty części przychodów. Jednak ze względu na dobrowolność korzystania z eDziennika nie jest możliwe oszacowania tego wpływu w ujęciu pieniężnym.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ze względu na pojawienie się alternatywnego, bezpłatnego rozwiązania, istnieje możliwość utraty części przychodów. Jednak ze względu na dobrowolność korzystania z eDziennika nie jest możliwe oszacowania tego wpływu w ujęciu pieniężnym.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Przedsięwzięcie pozytywnie wpłynie na rodzinę i obywateli, którzy będą korzystali z bezpłatnego dziennika elektronicznego, przez oszczędności wynikające z korzystania z bezpłatnego rozwiązania. Na podstawie ogólnodostępnych informacji, szacunkowe koszty korzystania z komercyjnych dzienników elektronicznych dla polskich rodzin w roku szkolnym 2025/2026 wynoszą zazwyczaj od około 33 zł do ponad 50 zł za jedno dziecko rocznie. Opłaty te dotyczą rozszerzonych funkcjonalności aplikacji mobilnych (które w planowanych eDzienniku będą bezpłatne), przy założeniu, że podstawowy wgląd w oceny przez przeglądarkę internetową pozostaje bezpłatny. Jednak ze względu na dobrowolność korzystania z eDziennika nie jest możliwe oszacowania tego wpływu w sposób zagregowany.						
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ze względu na pojawienie się alternatywnego, bezpłatnego rozwiązania, istnieje możliwość utraty części rynku, jednak korzystanie z eDziennika będzie dobrowolne. Należy też mieć na uwadze nadrzędność interesu publicznego - dokumentacja przebiegu nauczania wraz z odnotowywaniem obecności uczniów i ocen oraz przekazywanie tych informacji rodzicom uczniów to podstawowe zadanie szkoły publicznej. Szkoła publiczna jest						

		bezpłatna i powszechnie dostępna. Zadaniem państwa jest realizacja działań, które tę powszechność i nieodpłatność będą wspierać.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ze względu na pojawienie się alternatywnego, bezpłatnego rozwiązania, istnieje możliwość utraty części rynku, jednak korzystanie z eDziennika będzie dobrowolne. Należy też mieć na uwadze nadrzędność interesu publicznego - dokumentacja przebiegu nauczania wraz z odnotowywaniem obecności uczniów i ocen oraz przekazywanie tych informacji rodzicom uczniów to podstawowe zadanie szkoły publicznej. Szkoła publiczna jest bezpłatna i powszechnie dostępna. Zadaniem państwa jest realizacja działań, które tę powszechność i nieodpłatność będą wspierać.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Realizacja przedsięwzięcia pozytywnie wpłynie na rodzinę i obywateli zapewniając rozwiązanie gwarantujące bezpieczeństwo przetwarzanych w nim danych oraz wzmacniając powszechne i bezpłatne kształcenie publiczne.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	osoby starsze i niepełnosprawne	Przedsięwzięcie pozytywnie wpłynie na osoby starsze i niepełnosprawne (zwłaszcza będące rodzicami/opiekunami uczniów) zapewniając rozwiązanie gwarantujące bezpieczeństwo przetwarzanych w nim danych oraz wzmacniając powszechne i bezpłatne kształcenie publiczne.
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak

		☐ nie ☐ nie dotyczy
<p>Wprowadzenie rozwiązania zmniejszy liczbę dokumentów i uprości sposób generowania informacji po stronie szkół, a jednocześnie ułatwi pozyskiwanie informacji przez uczniów i rodziców / opiekunów prawnych.</p>		
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>		
<p>Projektowana regulacja spowoduje zmiany na rynku pracy w postaci wzrostu kompetencji cyfrowych pracowników szkół oraz rodziców / opiekunów prawnych uczniów, a tym samym może wpłynąć na obniżenie wskaźnika czasu poszukiwania pracy.</p>		
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: polityka społeczna	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Dzięki poczynionym oszczędnościom, ze względu na bezpłatny charakter systemu teleinformatycznego wprowadzanego dzięki projektowanym przepisom, zaoszczędzone środki będą mogły być przez szkoły i ich organy prowadzące przeznaczone na zaspokojenie innych potrzeb edukacyjnych.</p> <p>W odniesieniu do obszaru informatyzacja, dla eDziennika zostanie wdrożony system zarządzania bezpieczeństwem informacji, zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz.U. z 2026 r. poz. 20 i 252). Z uwagi na planowane przetwarzanie danych identyfikacyjnych użytkowników eDziennika z użyciem nowych technologii, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, jako administrator tych danych, sporządzi ocenę skutków dla ochrony danych, zgodnie z art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).</p>	
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>		
<p>Zakłada się, że system teleinformatyczny, w ramach którego będzie już w pełni funkcjonował eDziennik, zostanie udostępniony nauczycielom, uczniom i rodzicom z początkiem nowego roku szkolnego 2027/2028, zaś rozpoczęcie pilotażu nastąpi z nowym rokiem szkolnym 2026/2027.</p>		

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów wdrażania eDziennika będzie realizowana w terminach i razem z działaniami, zaplanowanymi w Polityce Cyfrowej Transformacji Edukacji (PCTE), dotyczącymi monitorowania wdrażania tej polityki. Dla ewaluacji eDziennika będą jednak wykorzystane odrębne wskaźniki, nieuwzględnione w załączniku nr 4 do PCTE. Za zadanie dotyczące monitorowania wdrażania eDziennika, podobnie jak za monitorowanie PCTE, będzie odpowiadał Instytut Badań Edukacyjnych – Państwowy Instytut Badawczy – jednostka nadzorowana przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Do monitorowania wdrażania eDziennika planuje się wykorzystanie następujących wskaźników:

1. Odsetek szkół korzystających z eDziennika;
2. Odsetek nauczycieli aktywnie korzystających z eDziennika;
3. Odsetek rodziców/opiekunów aktywnie korzystających z eDziennika.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.